

J.V. STALİN'İN ÖLÜMÜNÜN 70. YILDÖNÜMÜNDE...

Stalin bütün ülkelerin kadın ve erkek işçilerinin ve ezilen halkların mücadelesinde yaşıyor!

5 Mart 2023'te J. W. Stalin öleli 70 yıl olacak. Dünya tarihinde Stalin kadar bütün dünya gericiliğinin kin ve nefretini, gerçek komünistlerin, sınıf bilinçli işçilerin ise saygısını, sevgisini kazanan biri yok gibidir. Josef Vissarionoviç Stalin (Cugaşvill) öleli 70 yıl oldu. Fakat burjuvazinin ona duyduğu nefret ve kin hiç eksilmedi. Tersine bu nefret güncelde Ukrayna'da yürüyen emperyalistler arası savaşta çılgınlık derecelerine kadar yükseliyor. Stalin'e hakaretler ve iftiralar yağdıran, çamur atan bir sürü kampanyalar düzenliyor. Örneğin büyük Rus şovenisti, savaş suçlusu Putin Stalin ile eşitleniyor. Ona Stalin'in takipçisi, "Yeni Stalin" sıfatları yakıştırılarak komünist önder Stalin'e çamur atılıyor. Neden? Bu sorunun cevabı basit: Onlar devrimin bu devinden bugün de korkuyor. Onu işçilerin ve emekçilerin yüreğinden ve beyninden söküp atmak istiyor.

Biz gerçek devrimciler ve komünistler Stalin'e karşı yürütülen bu iftira ve çamur kampanyalarını kararlılıkla geri çeviriyoruz! Biz, bu nefret dolu saldırıların karşı devrimin elinde kâr çıkarlarının gerçekleştirilmesine, işçi sınıfı ve emekçi yığınların ellerinden tüm haklarının alınarak onların savunmasız bir köleler ordusuna dönüştürülmesine hizmet eden silahlar olduğunu biliyoruz ve her gün yeniden yaşıyoruz.

Sömürücü sınıfların ve onların her türden yardakçısının, bu arada revizyonistlerin, Troçkistlerin de, Stalin'in isminden, öğretilerinden, yapıtlarından, hiçbir şeyden olmadığı kadar nefret etmeleri ve korkmalarına şaşırıyoruz. Stalin'in dünya gericiliği tarafından, Kruşçev, Gorbaçev, Yeltsin gibi, bir zamanların sosyalist olan ve yozlaşmış,

revizyonistleşen Sovyetler Birliği'nin tabut taşıyıcılığı yapanlar gibi sonuçta "değerli", "bizden biri" olarak görülüp alkışlanması düşünülemez bir şeydir. Bir zamanların Sovyetler Birliği'nin iflaslı çöküşünden sonra kayyum görevi gören Putin Batılı emperyalistler ile birlikte çalıştığı dönemde onlar tarafından "güvenilir bir ortak" olarak bayağı seviliyordu. Ama o yeniden güçlenen Rus emperyalizminin çıkarlarını merkeze koyup bunları gerektiğinde silah gücüyle de savunduğunda o Batılı emperyalistler gözünde kötü çocuk, saldırgan Rus ayısı oldu. Ve Batılı burjuvazi ona kendisi için kötünün kötüsünü ifade eden ismi koydu: Yeni Stalin! 70 yıl önce ölen Stalin tabii bugün kendine yönelik bu ve benzeri hakaretlere bizzat cevap veremez, kendini savunamaz. Ama biz komünistler varız. Biz Stalin konusunda tarihi gerçekleri hep ortaya koyduk, koymaya devam edeceğiz.

Stalin ve sosyalizm için savaşım

Biz yoldaş Stalin'i andığımızda, onun önderliğinde kazanılan devrimin zaferleri, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşasında kazanılan başarılar, faşizme karşı kazanılan dünya tarihi açısından belirleyici zafer bize coşku ve sevinç veriyor. Biz onun ismiyle ayrılmaz bir biçimde bağlanmış olan ve onun tarafından da savunulup geliştirilen Marksizm-Leninizm'in öğretilerini daha iyi yarınlar için mücadelemizde en keskin silahımız olarak kullanmaya söz verdik.

Stalin'in ismi, dünyayı altüst eden bir temel düşüncenin

uygulanması ve mümkün olduğunun gösterilmesi ile ayrılmaz bir bütün oluşturur: Sömürsüz ve sömürçüsüz bir dünya; burjuvazinin sınıf olarak iktidardan alaşağı edildiği ve yok edildiği bir dünya; emeğin özgürleştirildiği, emekçilerin iktidara sahip olduğu, her şeyi belirlediği bir dünya; herkesin yeteneği ölçüsünde katkıda bulunup, katkısı ölçüsünde aldığı bir dünya; halkları birbirine kırdıran burjuva milliyetçiliğinin değil, proleter enternasyonalizminin egemen olduğu bir dünya; kadının kurtuluşunun sağlanmış olduğu bir dünya; kâr hirsının yok edilmiş olduğu, kapitalist krizlerin ve emperyalist savaşların tarihe gömülmüş olduğu bir dünya mümkündür. Devrimin sürekli kılındığı, sürekli devrimler sürecinde bayrağında "herkes yeteneğine göre, herkese ihtiyacına göre" yazan komünist topluma doğru ilerleyen bir dünya mümkündür.

Böyle bir dünyanın mümkün olduğunu gösteren önderdir Stalin. Onun için nefret etmektedir burjuvazi Stalin'den.

Stalin Rusya'da çarlık diktatörlüğünü yıkmak için 1905 demokratik devrim mücadelesi içinde çelikleşti. O kendisini hep öğrencisi olarak kavradığı Lenin'in yanında Rusya'da 1917 Ekim Devriminde zirvesine varan devrimci hareketler içinde, devrime önderlik eden Bolşevik Parti'nin en ön safalarında yer aldı, Rusya proletaryasının en önemli önderlerinden biri hâline geldi. Lenin'in ölümünden sonra o, teori ve pratikte Lenin'in en tutarlı öğrencisi olduğunu gösterdi. "Dünyanın altıda biri"nde onun önderliğinde proletarya diktatörlüğü sağlaştırdı, keskin sınıf mücadelesi şartlarında sosyalizm başarıyla inşa edildi. Emperyalist burjuvazinin dünyadaki bu biricik proletarya diktatörlüğü devletini yıkma emel, hayal ve girişimleri, Stalin önderliğinde boşa çıkarıldı. Geçen yüzyılın '20'li yılları sonlarında bütün burjuva dünyası, o güne kadar görülen en büyük ekonomik kriz ve çöküntü içinde debelenirken, emperyalist ülkelerde işsizlik, yoksulluk, açlık kol gezerken ve emperyalist burjuvazi her geçen gün daha fazla demokratik maskesini bırakıp, faşist iktidarlara yönelirken, Stalin önderliğindeki sosyalist Sovyetler Birliği büyük bir hızla geliyor; işsizlik ve kriz tanımayan sosyalist ekonomi Sovyet emekçilerine refah sağlıyor; Rusya iki on yıl içinde modern tarıma sahip bir sanayi ülkesi hâline geliyor; emekçiler en geniş demokrasiyi yaşıyorlardı.

Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği proleter dünya devriminin kalesi, dayanağı, bütün dünyada proletarya ve halklar için umut ve çekim merkezi, bütün dünya proletaryasının sahip çıktığı "anavatan"ı hâline gelmişti. O burjuvazinin böğrüne saplanmış, burjuvazinin ölümcül yarasını sürekli kanatan bir mızraktı. Stalin bütün dünya komünist hareketinin de tartışmasız önderi hâline gelmişti.

Stalin ve faşizmin yıkılması için savaşım

Emperyalist burjuvazi İkinci Dünya Savaşı'nda Bolşevizm'in kalesi Sovyetler Birliği'ni yıkmak için Hitler rejiminin Nazi sürülerini saldırttı Sovyetler Birliği'nin üzerine. Fakat Stalin'in başında bulunduğu SBKP (Bolşevik) önderliğindeki Sovyetler Birliği halkları kahramanca bir mücadeleyle bu saldırıyı da geri püskürtmeyi bildiler. Sovyetler Birliği halkları bu mücadelede 27 milyon insanını feda etti. Ve dünyayı Alman, Japon, İtalyan faşizmlerinin kanlı egemenliğinden kurtarmada Sovyet halkları en büyük katkıyı yaptılar.

İkinci Dünya Savaşı'nda Sovyetler Birliği'nin bütün halkları omuz omuza Nazi Almanya'sına karşı savaştılar. Aşırı

Ukrayna milliyetisi Banderistler hariç Ukrayna halkı da bu savaşta bütün diğer Sovyet halkları ile aynı safta idi. Bugünkü Ukrayna politikasında etkin konumda bulunan Banderistler ise İkinci Dünya Savaşı'nda işgalci haydut Alman Nazilerinin müttefiki idiler. Ukrayna'da İkinci Dünya Savaşı'nda Ukrayna halkına yönelik, en başta da Ukrayna'daki Rus ve Yahudi halka yönelik en büyük katliamlarda Banderistlerin imzası vardır. Bugünlerde yeniden Holodomor yalanını gündeme getiren ve tarihi gerçekmiş gibi sunanlar Banderistlerdir. Bunların yeniden piyasaya sundukları yalana göre Stalin 1930'lu yılların başında bilinçli olarak Ukrayna halkını açlık ölümü ile "yok etme" siyaseti gütmüştür.

Tarihi gerçek ise şudur: 1930'lu yılların birinci yarısında yalnızca Ukrayna'da değil, Sovyetler Birliği'nin bir dizi bölgesinde olağanüstü bir kuraklık yaşanmış ve ortaya büyük bir tahıl kıtlığı çıkmıştır. Bu kıtlığı o dönemde yürütülen kolektifleştirme siyasetine karşı çıkan kır burjuvazisi, zengin köylüler/kulaklar bilinçli olarak büyümüş, işçiler emekçiler için açlık felaketine dönüştürmeye çalışmıştır. Bunlar ellerindeki tahıl stoklarını sosyalist devlete satmayı ret etmiş, sosyalist devlet zorlamaya yöneldiğinde sosyalist devlete verme yerine yakarak yok etmeyi tercih etmiştir. Bu sınıf mücadelesinde Sovyetler Birliği'nin değişik bölgelerinde kısa süreli de olsa açlık felaketi yaşanmış birçok Sovyet insanı ölmüştür. Holodomor burjuvazinin Stalin hakkındaki yalanlarından biridir.

Stalin'in ismi dünya emekçilerinin beynine Nazizme/faşizme karşı direnişin ve zaferin muzaffer kumandanının ismi olarak kazandı. Alman emperyalizminin dünya hegemonyası planlarını boşa çıkaran, Avrupalı Yahudilere yönelik ve 6 milyon Yahudinin yok edildiği endüstriyel soykırıma dur diyen, her şeyden önce Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği halkları idi. Auschwitz'de Nazilerin ölüm makinesinin sağ bıraktıklarını kurtaran Kızıl Ordu'ydu. İkinci Dünya Savaşı'nın dönüm noktasının, Nazi dünya hegemonyası planlarının kırılma noktasının, Nazi imparatorluğu için sonun başlangıcının adı Stalingrad'dır. Revizyonistler onun adını Volgograd olarak değiştirmiş olsalar da bu tarihi gerçek değişmez. Stalin 1953'te öldüğünde dünyanın her yanında milyonlarca emekçi, burjuvaziye korkuyu öğreten sevgili bir yoldaşı, proletaryanın en büyük önderlerinden birini yitirmiş olmanın acısını, üzüntüsünü, hüznünü yaşadı.

Stalin'in ölümü ve revizyonizmin iktidara gelişi

Yalnızca Sovyetler Birliği'nin değil, dünyanın bütün halkları için derin bir yas nedeniydi Stalin'in ölümü. Burjuvazi için ise bu bir can düşmanından kurtulma anlamına geliyordu. Bu onlar için büyük sevinç kaynağıydı. Stalin öldüğünde, emperyalistlerin egemenliğinden kurtarılmış, sosyalist ve halk demokrasili devletlerin oluşturduğu sosyalist bir kamp emperyalist dünyanın karşısında duruyor ve onunla mücadele ediyordu. Bu muazzam eserin yaratılmasında Stalin en ön saflarda yer almıştı.

Yoldaş Stalin öldüğünde ardında bir dizi marksist-leninist eser bırakmıştı. Bunlar onun ölümünden sonra büyük zorluklar içine giren Dünya Komünist Hareketi açısından, bütün komünistlerin elinde önemli silahlar olma işlevine bugün de sahiptir.

Stalin'in ölümü ertesindeki gelişmeler, Stalin'in ölümünün ne büyük bir boşluk yarattığını göstermesi yanında,

İkinci Dünya Savaşı'nda Hitler faşizminin Sovyetler Birliği'ne saldırısı sırasında verdiği zararların büyüklüğünü de gösterdi.

Hitler faşizmine karşı en ön saflarda dövüşen yüzbinlerce komünist kadronun yitirilmiş olmasının yarattığı boşluk acıyla duyumsandı. İkinci Dünya Savaşı'nda onbinlerce komünist kadronun yitirilmesi, ertesinde 8 yıl gibi kısa bir zaman sonra Stalin'in ölümünün yarattığı boşluklar SBKP(B) tarafından doldurulamadı. Stalin'in ölümü ertesinde, revizyonizm zehrinin SBKP(B)'nin saflarında ne ölçüde yaygınlaşmış olduğu, ne ölçüde tahribat yapmış olduğu ve parti ve devlet aygıtı içinde yeni revizyonist bir burjuvazinin oluşmuş olduğu da görüldü. Aynı şekilde Stalin'in ve onun önderliğindeki marksist-leninistlerin parti ve devlet kurumları içindeki revizyonist yozlaşmaya karşı mücadelelerin yeterli olmadığı görüldü. Parti ve devlet içinde yeni burjuvazi biçiminde gelişen iç düşmanın felakete yol açacak bir şekilde küçümsenmiş olduğu görüldü.

Sosyalizmin inşası gibi örneksiz, deneyim eksikliği olan muazzam tarihi görevin yerine getirilmesinde komünistlerin bir dizi engellenemez ve engellenebilir hatalar da yapmış olduğu ve bunların da revizyonizmin iktidarı ele geçirmesinde kolaylaştırıcı rol oynadığı bizce açıktır.

Geriye dönük olarak yaptığımız değerlendirmede, revizyonizmin daha Stalin'in yaşadığı son dönemlerinde parti ve devlet aygıtında, ekonomide, kültür alanında, tüm toplumsal örgütlenmelerde oldukça ilerlemiş olduğunu ve fakat onun kendini henüz açıkça gösteremediğini tespit ediyoruz. O kendini gizlemek zorundaydı, çünkü karşısında revizyonizme karşı kararlı bir mücadele yürüten güçlü bir engel vardı, Stalin vardı. Revizyonizm hatta Stalin'in ölümü ertesinde bile derhal açıkça ortaya çıkmaya cesaret edemedi. O her yolla kendi doğrudan, açık iktidar gaspını hazırladı.

Ancak Stalin'in ölümünden 3 yıl sonra 1956'da yapılan kötü ünlü SBKP 20. Parti Kongresinde Kruşçev ve kliği karşı devrimci dönüşümü gerçekleştirebildiler. Bu parti kongresi, oluşmuş olan yeni burjuvazinin iktidarı açıkça ve tümüyle ele geçirmesi, proletarya diktatörlüğünün ve sosyalist inşanın tasfiyesi, kesin kapitalist restorasyon ve sosyal-emperyalizm yoluna girilmesi anlamına geliyordu.

Bütün gericilerin yaptığı gibi, Kruşçev revizyonistleri de sınır tanımayan bir demagoji yolunu tuttular. Revizyonist çizgi utanmazca "Leninizm'e geri dönüş", "Marksizm-Leninizm'in 'yeni çağ'ın somut şartlarına yaratıcı bir biçimde uygulanması" vb. olarak satıldı. Gerçekte olan Marksizm-Leninizm'den açık uzaklaşmadı! 1956 XX. Parti Kongresinde seçilen Merkez Komitesi adına Kruşçev, seçilmiş delegelere ve konuklara sunduğu bir "Gizli Rapor" üzerinden Stalin'in şahsına karşı da genel saldırıyı başlattı. Bu saldırıyla Kruşçev revizyonistleri karşı devrimin yolunu düzlemek istiyor, aynı zamanda da emperyalist burjuvaziye hangi saflarda olduğunun mesajlarını iletiyordu. Stalin'in şahsına karşı yürütülen saldırı "kişiye tapmaya karşı mücadele" maskesi ardına da gizleniyordu. Sovyetler Birliği'nde gerçekten de Stalin şahsında bir kişiye tapma olayı vardı.

Biz marksist-leninistler kişiye tapmayı ret ediyor ve eleştiriyoruz. Fakat Kruşçev revizyonistinin derdi gerçek anlamda sosyalizme yabancı olan kişiye tapmaya karşı mücadeleyle sosyalist pratikteki kimi yanlışları düzeltmek vs. değil, Stalin'in şahsı ve adıyla kopmaz bir biçimde bağlanmış olan marksist-leninist çizgiyi tasfiye etmekte. Onlar güya kişiye tapmaya karşı mücadele adı altında, sosyalizmin inşası sırasında ortaya çıkmış her türlü gerçek ve uydurulmuş hata ve eksikliğin sorumlusu olarak Stalin'i gösterme yolunu tuttular. Stalin'in kendisi birçok yerde ve durumda kendi şahsı etrafında yaratılan kişiye tapmaya karşı tavır takınmıştı. Daha sonra "kişiye tapmaya karşı" mücadele adına en fazla saldıranlar, tapınma olayının gerçek mimarlarıydılar. Onlar Stalin'in halk yığınları içinde kazanmış olduğu haklı otoriteyi, ona halkın duyduğu sonsuz saygı ve sevgiyi kullanarak, yağcılıkta en öne çıkanlardı. Onlar böylece Stalin'in kazandığı haklı otoriteyi kendi amaçları için kullanan ikiyezül sahtekârlardı. Stalin'in yer yer utanç verici boyutlara varan yağcılıkları geri çevirmesi de ne yazık ki yeterli olmadı. Onun kimi sadık öğrencileri de yaratılan kişiye tapmanın zararlı sonuçlarını göremediler.

Her halükârda modern revizyonistlerin gerçek derdi –iddialarının tersine– "sosyalizme yabancı kimi görüntülere" karşı mücadele etmek değil, "kişiye tapmaya karşı" mücadele adı altında, partinin, Stalin'in ismiyle kopmaz bir biçimde bağlı olan marksist-leninist çizgisini tasfiye etmek ve revizyonist çizginin egemenliğini perçinlemektir.

Dünya Komünist Hareketi Sovyetler Birliği'nde revizyonistlerin iktidarı ele geçirmesiyle çok ağır bir yara aldı. Dünya Komünist Hareketi içindeki partilerin önemli bir bölümünde revizyonist ur zaten daha Stalin ölmeden oldukça gelişmişti. Dünya Komünist Hareketi içinde açık revizyonist çizgiye karşı direnen bir avuç parti kaldı. Bunların başında ÇKP ve AEP geliyordu. Ancak bu partiler de modern revizyonizme karşı

mücadelelerinde yeterince tutarlı davranmadılar, kendileri kimi ağır revizyonist hata ve sapmalara sahipti ya da bir bölümü de çok zayıf ve tecrübesizdi. Bu partilerin ve bu partiler etrafında şekillenen yeni dünya komünist hareketinin modern revizyonist çizgiden kopma işi ne zamanında ne de gerekli ve yeterli bir derinlikte başarılamadı. Öyle ki, Sosyalist Sovyetler Birliği'nin ve Stalin'in SBKP(B)'sinin yozlaşması, uluslararası işçi hareketine ve özgürlük hareketine, sonuçları bugün de hâlâ yaşanan çok ağır bir darbe vurmuş oldu.

Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretileri ışığında bugünkü görevlerimiz...

Bütün bu gelişmelerin sonuçlarını yaşadık, yaşıyoruz:

Modern revizyonizm, bürokratik devlet kapitalizminin sosyalizm maskeli ideoloji ve siyaseti, Sovyetler Birliği'ni ve halk demokrasisi devletlerini önce karşı devrimci ve sosyal-emperyalist devletlere dönüşüp yozlaşmaya, sonra da bütünüyle çöküşe sürükledi. Emperyalizm bilindiği gibi bu

gelişmeyi kapitalizmin komünizme karşı kazandığı nihai zafer olarak sundu, sunuyor.

Bir zamanlar modern revizyonizme karşı mücadelede en ön saflarda yer alan kimi kendini yanlış bir biçimde sosyalist olarak adlandıran halk demokrasili ülkeler de aynı yoldan geçti. Bir zamanların "Kızıl Arnavutluk"u bugün değişik Batılı emperyalist güçlerin bir yarı-sömürgesi konumunda. Bir zamanların Mao Zedung önderliğindeki "Kızıl Çin"i ise bugün kendini hâlâ utanmadan sosyalist hatta komünist olarak adlandıran emperyalist bir büyük güç olarak, diğer emperyalist büyük güçlerle rekabet içinde, dünya hegemonyası mücadelesinde başat güçlerden biri olarak yer alıyor.

Sosyal emperyalist Çin ve Kuzey Kore gibi güçlerin burjuvazi tarafından komünist olarak adlandırılması; ya da Rus faşist yeni çarı Putin gibi birinin Stalin'le eşitlenmesi gibi terbiyesizlikler bilinçli olarak yapılıyor. Burada burjuvazinin amacı sosyalizm/komünizmi karalamak ve onu proletaryanın gözünde alternatif olmaktan çıkarmaktır.

Bilindiği gibi Batılı emperyalistler bir zamanların Sovyetler Birliği'nin ve Dogu Bloku'nun onursuz çöküşünü "komünizmin çöküşü" olarak adlandırıp, kutladı. Emperyalistler çöküş ertesinde "tarihin sonu" geldiğini, "Liberal demokrasi"nin, "alternatifsiz" olduğunun görüldüğünü açıkladılar.

Biz komünistler bundan 20 yıl önce Stalin'in ölümünün 50. yılında şunları söylemiştik:

"Emperyalizm her zamankinden güçlü ve yenilmez görünüyor. Görüntü böyle. Bir de ama yaşamın çıplak gerçekleri var: Bu yenilmez görünen emperyalizmin iç çelişmeleri sürüyor ve giderek sertleşiyor. Bir yanda büyük insanlık için yoksulluk, açlık, sefalet büyüyor, dayanılmaz boyutlara erişiyor. Diğer yanda ise küçük asalak bir azınlık için zenginlik muazzam ölçülere varıyor. Bir yandan uluslararası finans kapitalin barbar egemenliği dünyanın en ücra köşelerine kadar yayılıyor, diğer yandan fakat milliyetçilik, ırkçılık görülmemiş boyutlara varıyor. Bir yandan "dünya toplumu" laflarından geçilmiyor, diğer yandan emperyalist büyük güçler arasındaki dalaşlar sertleşiyor. Emperyalizmin gündeminde olan Irak'a karşı hazırlanan canice savaş emperyalizmin haydut yüzünü açıkça gösteriyor. Emperyalizm azami kâr hırslı haydutluklarında her gün artan ölçüde doğal çevreyi harap ediyor ve dünyanın giderek büyüyen alanlarında yaşama temellerini tehlikeye atıyor."

Bugüne kadar geçen 20 yıl içinde yaşadığımız gelişmeler bu güya "alternatifsiz liberal demokrasi dünyası"nın yüksek ücretli burjuva ideologların uydurması bir hayal olduğunu gelişmelere objektif bakabilen her insana açıkça gösterdi.

Her yanda savaş: Myanmar, Filipinler, Irak, Afganistan, Filistin, Kürdistan, Suriye, Yemen, Eritre, Etiyopya, Kongo, mali, Liberya vd. Her yanda askeri darbeler ve darbe girişimleri: Mısır, Haiti, Brezilya, Venezuela, Kolombiya, Bolivya, Türkiye vd. Her yanda ilerleyen faşizm. Bunlar bu güya "alternatifsiz" liberal demokrasi dünyasının gerçekleridir. Ve şimdi Avrupa'nın göbeğinde yeniden, yeni bir savaş bütün şiddeti ile yaşanıyor. Ukrayna'da emperyalist büyük

güçler dünyayı yeniden paylaşım dalaşında güçlerini yarıştıyorlar. Ukrayna'da her gün bombalar yağıyor, cinayetler işleniyor; işkenceler, ırza geçmeler emperyalistler arası bu savaşın ayrılmaz parçaları. Ukrayna nüfusunun dörtte biri göç yollarında. Başta emperyalist büyük güçler olmak üzere bütün emperyalist ve gerici güçler yeni bir dünya savaşına hummalı bir şekilde hazırlanıyor. Bütün devletler silahlanma yarışında. Silah sanayi tekellerinin kârları katlanıyor. Güya bu liberal demokrasi dünyasının "değerleri"ni savunmak adına başta ABD emperyalistleri olmak üzere Batılı emperyalist güçler Ukrayna'daki kukla rejimlerini dışına tırnağına kadar silahlandırıyor. Gerçekte savunulan "değer"ler değil, kârlardır. Amaç emperyalist rakip Rusya'yı azami zayıflatmak ve sınırlandırmaktır. Sahtekârlık tek yanlı değil. Rusya'nın yeni çarı Putin de Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik emperyalist saldırısını anti-faşist bir savaş olarak tanıtıyor.

Burjuvazi yalnızca bütün ülkelerin işçilerine ve ezilen halklara karşı acımasız bir sömürü ve baskı rejimi sürdürüyor. O aynı zamanda yaşamın temellerine, doğaya karşı da sınır tanımaz bir maksimal kâr savaşı yürütüyor. Bu savaşta iklim değişikliği eğer burjuvazinin iktidarı emekçiler tarafından devrilmez ise, iklim felaketine dönüşme noktasına gelmiş durumdadır.

İşte burjuvazinin "liberal demokrasi"sinin güya alternatifsiz olduğu dünyasının gerçek hâli budur. Uçurumun kenarında bir dünya. Göz göre göre barbarlık içinde çökmeye doğru yürüyen bir dünya.

Dünyanın önünde hiçbir zaman olmadığı kadar net iki yol, tek alternatif duruyor: YA SOSYALİZM YA BARBARLIK İÇİNE BATIŞ!

Emperyalizm her zamankinden daha kesin bir biçimde bütün ülkelerin işçilerini ve ezilen halkları eyleme itiyor! Bu eylem er geç gelecektir!

Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in eserleri ve öğretileri, tek tek ülkelerde, söz konusu ülkelerin somut şartlarına göre gerçekleştirilecek anti-emperyalist, demokratik ve sosyalist devrimlerle, dünyanın içinde bulunduğu, tehlike çanları çalan durumundan nasıl kurtulabileceğinin yolunu gösteriyor. Stalin'in önderliğinde Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşası deneyimi, başka bir dünyanın mümkün olduğunu; kapitalizm içinde ve kapitalizmle bir başka dünya değil, kapitalizmsiz bir dünya, sosyalist, komünist bir dünyanın mümkün olduğunu gösteriyor.

Biz komünistler bugün dünyayı değiştirme mücadelemizin önünde muazzam görevler durduğunun bilincindeyiz. Bunlar zor ve fakat çözülebilir görevlerdir. Bu görevlerin çözümünde Stalin'in öğretileri, onun proleter dünya devrimine katkıları bizim için yol gösterici ve ışık tutucu silahlardır. Stalin dün olduğu gibi bugün de Marx, Engels, Lenin'le birlikte emeğin kurtuluşunun yolunu gösteriyor.

Bu bilinçle Stalin'in ölümünün 70. yıldönümünde sesleniyoruz:

Stalin'den öğrenerek yeneceğiz!

5 Mart 2023

Bolşevik Parti
KUZEY KÜRDİSTAN - TÜRKİYE

info@bolsevikparti.org
bolsevikparti.org

HERŞEYE RAĞMEN
(ALMANYA)

trotzalledem1@gmx.de
trotzalledem.org